

Cap al Canvi Real a Barcelona

El propassat 24 de maig va fer un any de les eleccions municipals i a Barcelona va guanyar el canvi. Les forces del canvi, BEC, ERC i CUP, van obtenir 12 regidors més que al 2011. En canvi CIU en va perdre 4, el PP en va perdre 6 i el PSC 7.

ERC des del primer moment va considerar que calia ser fidel a aquest canvi. Per tant, la militància es va expressar a favor de votar la investidura de l'Ada Colau donant una oportunitat a un canvi que la gent havia votat. Aquesta negociació sobre la investidura, on no vam poder arribar a grans acords de ciutat, va fer que s'optés per no valorar l'entrada al govern municipal fins que les seves prioritats de mandat no quedessin prou clares.

Les diferències existents es van veure agreujades durant les campanyes electorals del 27S i del 20D, i la gestió diària de l'Ajuntament va ser també en molt moments motiu de conflicte, tot i que vam seguir mostrant bona voluntat per no deixar Barcelona ingovernable. ERC sempre ha posat per davant la ciutat i va ser aleshores quan, davant la manca de concreció del govern, va establir un calendari de presa de decisions clar: primer calia parlar de com invertir el superàvit de més de 100 milions de l'exercici del 2015, després negociar les ordenances fiscals i finalment fer el mateix amb un pressupost de canvi per al 2016. Si tot aquests passos eren satisfactoris llavors entraríem a parlar del model de ciutat i de com donar més estabilitat al govern municipal per tal d'assolir el canvi que la ciutat mereix i la ciutadania va votar. Per tant, vam acordar que si s'aproven els pressupostos, parlaríem de tot.

Aquestes primeres negociacions van acabar amb acords tant importants com avançar cap a la gratuïtat al transport públic dels menors de 16 anys, l'increment del pressupost en educació, desencallar el trasllat de la presó Model i de la Trinitat Vella per poder dedicar els terrenys a equipaments i habitatge pels barris, un paquet d'ajudes per a autònoms, fomentar el comerç de proximitat, la cultura i el talent, etc. A més, aquesta oposició constructiva ens ha permès aprovar gairebé un 90% de les iniciatives presentades a l'Ajuntament. Sense cotilles, amb llibertat, però també amb la responsabilitat d'arribar a acords en benefici de la ciutat, els seus barris i la seva gent.

Un cop encarrilat el pressupost i veient les reiterades declaracions públiques del govern municipal en què explicitava la seva voluntat que ERC entrés al govern de la ciutat, però alhora constatant que en tot aquest temps no hem tingut mai cap proposta formal i detallada sobre la taula més enllà de declaracions d'intencions als mitjans, vam decidir fer una oferta pública sobre com creiem que hauria de ser aquest nou rumb per a la ciutat i quin govern hauria d'estar al capdavant. ERC vol un canvi real a Barcelona i, per tant, va detallar l'oferta pública, aprovada per unanimitat a l'Executiva Regional, en aquests punts:

1. Un nou govern per garantir el canvi real. Un govern municipal com el de Badalona o Sabadell. La fórmula de Barcelona passaria per les forces del canvi: BEC, ERC i la CUP.
2. Una ciutat que mira el futur i ambiciona ser una gran capital d'Europa. Com París, Londres o Berlín.
3. Una ciutat que és fidel al país i obeeix les lleis del Parlament de Catalunya (les lleis contra els desnonaments i contra la pobresa energètica, la llei d'igualtat, la de governs locals...) i no reconeix la legitimitat del Tribunal Constitucional.

4. Un Ajuntament de Barcelona que gestiona bé i que està centrat en fer la feina: servir els barcelonins i les barcelonines.

La proposta era una oferta ambiciosa i realista alhora, però va ser rebutjada pel govern excusant-se en la manca d'interès de la CUP per formar govern. D'altra banda, des d'ERC es va constatar com qualsevol pacte possible a la ciutat passava, sí o sí, pel PSC, partit que ha governat Barcelona 32 dels darrers 36 anys.

ERC ha ofert un ampli ventall d'acords al govern, però no és el mateix tenir acords puntuals que mantenir la complicitat que caldria dins d'un govern. És per això que sempre hem afirmat que amb el PSC no compartíem projecte. El PSC ha estat des del primer dia una línia vermella a l'hora de conformar govern. Una idea que creïem compartida després d'escoltar les reiterades declaracions i posicionaments d'Ada Colau i la seva formació sobre el 'partits de la casta o del règim'. ERC sempre ha considerat que el nostre projecte no passa per un pacte amb el PSC més retrògrad dels darrers anys. Un PSC que pacta amb C's a Madrid, amb PP i Unió a Tarragona, C's a Lleida i amb CiU a Girona. Un PSC que nega el dret a decidir del poble català. Aquest advertiment, que hem fet en públic i en privat i de manera reiterada, el govern mai l'ha volgut escoltar.

A partir d'ara, s'obre un nou escenari que des d'ERC afrontarem com hem fet sempre, posant la ciutat per davant i apostant pel canvi que la ciutadania porta reclamant els darrers anys als barris i al país. Les decisions preses legítimament, però amb certa deslleialtat, ens porten a descartar entrar en aquest govern que s'ha anunciat, perquè no és de canvi real i no respon al sentiment d'una majoria de barcelonines i barcelonins, perquè no és ambiciós i està pensat amb criteris interns i partidistes. ERC té un projecte propi que fa incompatible formar part d'aquest govern. Per tant caldrà seguir defensant el nostre projecte d'esquerres i republicà, de canvi i il·lusió, d'ambició nacional i projecció internacional. Els principis d'ERC no són negociables, la ciutat que mira per la seva gent no pot quedar supeditada a una simple suma de regidories per aconseguir majories.

És per això que des d'ERC desplegarem el nostre projecte sent actius en tots els fronts i treballant per impulsar el canvi a Barcelona. Cal una suma de forces i esforços per aconseguir que aquest projecte de canvi sigui real i això, ara per ara, només es pot fer des de l'oposició.

Tenim idees, tenim projecte i tenim model de ciutat. Ara cal que tracem les línies estratègiques, delitem el nostre espai i definim el discurs que ens ha de dur a erigir-nos com l'alternativa progressista i de canvi que necessita la capital del país. I aquest marc estratègic el definirem properament la militància d'ERC mitjançant unes jornades on debatrem i consensuarem les línies d'actuació d'aquests propers anys. Un projecte que haurà d'estar obert a la gent decebuda amb el gir que ha fet Ada Colau, abandonant l'esperança de canvi de la gent. La gent pencaire, d'esquerres, dels barris que volen veure com des de l'Ajuntament es treballa per augmentar les seves oportunitats i garantir els seus drets. Tots aquells veïns i veïnes que s'estimen Barcelona i el país i desitgen que la seva ciutat torni a ser referent mundial del progrés i la llibertat. I mentre no es pugui treballar pel canvi des del govern municipal serà des de l'oposició des d'on serem capaços de projectar la ciutat que volem. És per això que cal impulsar un projecte de majories, un pol que sigui una alternativa de canvi, d'esquerres, transparent i ambiciós, per tal de liderar la ciutat. Cal portar Barcelona on es mereix, a ser la capital pròspera, justa i amable de la República Catalana.